

Júlia

Michelle Smart
Mesteri terv

Emma Darcy
Cukorbaba

Minden jog fenntartva. Jelen kiadvány bármely részét tilos a kiadó írásos engedélye nélkül módosítani, sokszorosítani, bármilyen elektronikus vagy gépi formában és egyéb módon közzétenni vagy terjeszteni, beleértve a fénymásolást, felvételkészítést és mindenfajta információtároló vagy -visszakereső rendszert; kivételt képez a kritikus, aki kritikájában rövid szakaszokat idézhet belőle. Ez a kiadvány a Harlequin Books S.A.-val létrejött megállapodás nyomán jelenik meg. Jelen mű kitalált történet. A nevek, személyek, helyszínek és események a szerző képzeletének termékei, vagy fiktív módon alkalmazza őket. Bármely hasonlóság élő vagy halott személlyel, üzlettel, vállalattal, eseménnyel vagy hellyel teljes mértékben a véletlen műve, és nem a szerző szándékát tükrözi.

§ All rights reserved. Without limiting the generality of the foregoing reservation of rights, no part of this publication may be modified, reproduced, transmitted or communicated in any form or by any means, electronic or mechanical, including photocopy, recording or any information storage and retrieval system, without the written permission of the publisher, except for a reviewer, who may quote brief passages in a review. This edition is published by arrangement with Harlequin Books S.A. This is a work of fiction. Names, characters, places and incidents are either the product of the author's imagination or are used fictitiously, and any resemblance to actual persons, living or dead, businesses, companies, events or locales is entirely coincidental and not intended by the author.

© Michelle Smart, 2019 – Vinton Kiadó Kft., 2022

A Júlia 743. eredeti címe: A Cinderella to Secure his Heir
(Harlequin, Mills & Boon Modern Romance)

• Magyarra fordította: Bakay Dóra

© Emma Darcy, 2006 – Vinton Kiadó Kft., 2022

A Júlia 744. eredeti címe: The Playboy Boss's Chosen Bride
(Harlequin, Mills & Boon Modern Romance)

Második, átdolgozott kiadás. (Első megjelenés: 2010)

• Magyarra fordította: Csató Gabriella

Nyomtatásban megjelent: a JÚLIA 673. számában, 2022

Átdolgozott kiadás

ISBN 978-963-540-425-4

• Kép: Shutterstock

HARLEQUIN® és™ a Harlequin Enterprises Limited vagy a konzern leányvállalatai tulajdonában álló védjegy, amelyet mások licencia alapján használnak.

Magyarországon kiadja a Vinton Kiadó Kft., 2022

• A kiadó és a szerkesztőség címe: 1118 Budapest, Szüret u. 15.

• Felelős kiadó: dr. Bayer József

• Főszerkesztő: Vaskó Beatrix

• Telefon: +36-1-781-4351; e-mail cím: info@vintonkiado.hu

Kiadónk újdonságairól, a megrendelési lehetőségekről honlapunkon is tájékozódhat:

www.vintonkiado.hu

Az e-book formátumot előállította:

BOOK&walk

www.bookandwalk.hu

Michelle Smart
Mesteri terv

1. FEJEZET

Beth Hardingstone belépett a bécsi repülőtér érkezési csarnokába. Egyik kezével Dom babakocsiját toltta maga előtt, a másikkal a telepakolt babatáskát húzta.

Körülnézett a sofőrt keresve, akinek már itt kellett volna lennie érte. Remélte, hogy nem tart sokáig, és hamarosan már egy csésze kávé t tarthat a kezében. Fekete lesz, és szuper erős. Nagy szüksége volt a koffeinre.

A kis Domnak jött a foga, és egész éjjel ébren tartotta a sírásával. Végül hajnali négykor aludt el, alig egy órával azelőtt, hogy el kellett indulniuk, hogy elérjék a legkorábbi bécsi járatot.

A repülőn sem volt lehetőség a pihenésre. Dom nem élvezte ezt az új élményt, és gondoskodott róla, hogy ezzel minden jelen lévő utas tisztában legyen. Mostanra viszont már mélyen aludt a babakocsiban, hüvelykujjával a szájában, és úgy nézett ki, mint egy ártatlan kis angyal.

Az emberek mindig azt mondják, hogy a babával töltött első év kimerítő. De addig nem tudod, hogy ez valójában milyen rengeteg munkával és fáradtsággal jár, amíg nem tapasztalod meg a saját bőrödon.

Ugyanakkor azonban nincsenek is szavak arra a végtelen öröme, ami ezzel jár: a baba édes mosolya vagy a gyöngyöző nevetése, amikor jól szórakozik... És milyen csodálatos érzés, amikor egy síró gyermek megnyugszik, amint a karodba veszed!

Szerelem volt ez, méghozzá első pillantásra!

Egy magas alak támaszkodott a falnak a kijárat közelében. A férfi felnézett a kezében tartott telefonról, és amikor a tekintete találkozott az övével, Beth szíve hirtelen nagyot dobbant.

Hat héttel ezelőtt felajánlották neki az évszázad rendezvényszervezői munkáját: egy bécsi álarcosbál megszervezését. A görög milliárdos, Giannis, aki megvásárolt egy bécsi palotát, és további milliókat fektetett be, hogy a szupergazdagok luxushoteljévé alakítsa át, egy képviselőn keresztül bízta meg Beth céget.

És most ez a közvetítő itt áll előtte! Valente Cortada...

A *White's Events* ügynökségnél eltöltött hat éve alatt Beth még soha nem találkozott olyan férfival, akitől első látásra elállt volna a lélegzete... kivéve most Valentét – aki ragaszkodott hozzá, hogy személyesen ő, Beth szervezze meg az álarcosbált. A tényt, hogy ekkor még csak kilenc hónap telt le az egyéves fizetés nélküli szabadságából, és nem volt bábiszittere sem, Valente és a saját főnöke, Lucinda lesöpörte az asztalról. Beth számára minden szükséges eszközt biztosítottak ahhoz, hogy a legtöbb dolgot otthonról, kényelmesen intézhesse, és személyzetet is a rendelkezésére bocsátottak, hogy legyen segítségé.

Mivel a most éppen alvó kisbaba volt az oka a tizenkét hónapos szabadságának, és nem volt hajlandó a kicsi nélkül utazni, még azt is elintézték, hogy Domot is elvihesse a bál helyszínére. Amikor felajánlották neki, Beth majdnem elsírta magát a megkönnyebbüléstől.

A védett fészket, ahol Dom életének első évét szerette volna tölteni, sokkal hamarabb elveszítheti, mint gondolta. Most válaszüthoz érkezett. Érzelmileg még nem állt készen arra, hogy Domot bölcsődébe adja, és visszatérjen a munkába, de a számlák egyre halmozódtak, a lakbér és a megélhetés költsége pedig jócskán megnőtt.

Soha életében nem volt még anyagi gondja. Nehéz volt elhinnie, hogy egy évvel ezelőtt még ragyogónak tűnt a jövője. Eleget keresett ahhoz, hogy béreljen egy kis lakást Londonban, és élvezze a szingliéletet. Rendszeresen járt étterembe, koncertekre meg színházba, és akkor vásárolgatott, amikor kedve tartotta...

Karrierje gyorsan felívelt, de aztán közbejött a tragédia. Most az a veszély fenyegette, hogy elveszíti szeretett otthonát, és szociális bérlakásba kényszerül.

Ha erre netán mégis sor kerülne, azt is megoldaná. Dom jóléte mindennél többet jelentett neki.

Szegényke, három hónapos korában árvaságra jutott, és szeretetre, biztonságra volt szüksége. Beth természetesen nem helyettesíthette az édesanyját, de remélte, hogy ugyanolyan odaadással tud majd gondoskodni róla, mint ahogy Caroline tette volna.

Beth a saját tapasztalataiból tudta, mennyire fontos a biztonságérzet. Azt sem tekintette áldozatnak, amit Domért tett. Caroline viszont igazi hős volt: a saját életét adta a fia életéért.

És mintha a nehéz anyagi helyzet nem lenne elég, Alessio Palvetti is ott lihegett Beth nyakába.

Dom gazdag és befolyásos nagybátyja tudomást szerzett az unokaöccse létezéséről, és azonnal megmutatta a hatalmát azzal, hogy milánói elefántcsonttoronyából e-mailben követelt magának láthatást. Beth azonban megígérte Dom szüleinek, hogy mindenáron távol tartja a kisfiútól Alessiót és a többi Palvettit, ezért visszautasította a kérést.

Alessio ezután megbízta a méregdrága ügyvédeit, hogy ajánljanak fel neki egymillió fontot a kizárólagos felügyeleti jogért cserébe. Ő erre világossá tette, hogy minden további kapcsolatfelvételt zaklatásnak tekint, és határozottan fel fog lépni ellene.

Azóta nem hallott a Palvettik felől, de ez valószínűleg csak a vihar előtti csend volt. Túl gazdagok ahhoz, hogy csak úgy meghátráljanak.

Beth nagyon szerette Domot. Ott volt, amikor a kisfiú megszületett... és amikor az édesanyja, Caroline meghalt. Bármit megtenne, hogy megvédje a babát, még ha ez azt jelenti is, hogy Európa egyik leggazdagabb és legtitokzatosabb családjával kell felvennie a harcot! Az álarcosbál megszervezéséért járó pénz fogja megmenteni.

Az első találkozásuk óta nem látta Valentét, de mivel ő volt a kapcsolattartója, naponta kommunikáltak e-mailben és videóhívások formájában.

Ami tisztán szakmai kapcsolatnak indult, az lassanként valami sokkal izgalmasabbá fejlődött. Valente nemcsak a legvonzóbb férfi volt, akivel valaha találkozott, hanem öröm volt vele dolgozni. Ritkán kérdőjelezte meg Beth ítélőképességét, és ha mégis, akkor az érvei megalapozottak és meggyőzőek voltak.

Beth – különösen esténként – gyakran gondolt rá, amikor álomba ringatta Domot.

Hirtelen elvörösödött, ahogy eszébe jutott a férfiről szóló erotikus álma. Eltelt azóta néhány hét, elég hosszú idő ahhoz, hogy a részletek elhalványuljanak. De azt nem egyhamar fogja elfelejteni, milyen pihegve és izzadtan ébredt azon a hajnalon.

A következő videócsevegés során alig tudott a férfi szemébe nézni anélkül, hogy elpirult volna.

Valente most közelebb lépett hozzá. Jó fejfel magasabb volt, mint a körülötte lévő emberek, és nem törődött a sok kíváncsi pillantással, amely rászegeződött. Egyszerűen remekül nézett ki a sötét nadrágban és a nyitott gallérú kék ingben. Lusta mosoly jelent meg szép ívű ajkán, aztán kinyújtotta a kezét a lány felé.

– Beth, jó újra látni téged!

Olasz akcentusa varázslatos hatással bírt. Beth gyomra összeszorult, ahogy a férfi zöld szemébe nézett. Mint a szikrázó smaragd, gondolta, miközben pillantása Valente fekete, hullámos hajára vándorolt.

Ismert olyan nőket, akik ölni tudtak volna azért, hogy olyan hosszú szempillájuk legyen, mint ezé a férfié. Markáns arcélével, egyenes orrával és határozott vonalú szájával egyébként is rettentően szexi volt.

Beth szívdobogva megrázta a kezét, melyet erősnek és kellemesen melegnek érzett.

– Nem is mondtad, hogy kijössz értünk – kezdte kissé elbizonytalanodva.

– Ezen a hétvégén az a feladatom, hogy segítek neked, amiben csak tudok – felelte Valente ragyogó mosollyal.

Vajon tényleg volt valami kétértelműség a szavaiban, vagy csak ő képzelődött? – törte a fejét Beth, aztán másra terelte a szót.

– Megérkeztek már az ételszállítók a Palace Hotelbe?

A köztük kialakult baráti viszony ellenére a kapcsolatuk tisztán szakmai jellegű volt. Kivéve azt a merész erotikus álmat, amelyet Beth látott az egyik éjjel, de arról szerencsére a férfi nem tud. Csak egy ártalmatlan fellángolás...

– Éppen akkor érkeztek, amikor eljöttem onnan. Eddig minden a terv szerint halad. A szervezés tökéletes.

– Csapatmunka volt – felelte a lány nevetve, de örült a bóknak. – Különben is, ha hat hét alatt kell megszervezni az évszázad álarcosbálját, az arra készlet, hogy a legjobb formádat hozd.

Valente mosolya szélesebb lett, amikor a babakocsira pillantott. Egy hosszú pillanatig csak nézte Domot, aztán visszafordult a lányhoz.

– Ő a fiad?

A szeméből eltűnt a csillogás, és Beth pontosan tudta, miért: Valentének most jutott eszébe, hogy ő anya...

Vagy csak képzelte, hogy a férfi érdeklődik iránta? Több mint valószínű. Beth kijött a gyakorlatból a férfiakkal kapcsolatban. De valójában sosem volt túl jó a flörtölésben.

– Ő Dom – felelte homályosan. Ha elmagyarázná Valentének, hogy ő csupán Dom törvényes gyámja, és nem a biológiai anyja, az csak további kérdésekhez vezetne.

Caroline halálának gondolata még mindig megrázta, nem tudott róla beszélni anélkül, hogy ne sírta volna el magát. Ezenkívül most a munkára kell koncentrálnia, amiért megfizetik.

– Szívesen bemutatnám benneteket egymásnak, de épp most aludt el.

Valente elgondolkodva nézett az alvó csecsemőre.

– Akkor most elviszlek a hotelbe, és bemutatom a dadát, aki vigyáz majd rá, amíg te dolgozol.

Könnyed mozdulattal elvette tőle a táskát, és a kijárat felé indult. Beth nagy sóhajjal követte.

Amikor Alessio – aki Valente Cortadának adta ki magát – elhagyta a repülőteret, észrevette, hogy a nap már felkelt. De nem törődött az őket köszöntő napfénnel, inkább a babakocsira figyelt, amelyben árván maradt unokaöccse aludt.

– Jártál már Bécsben? – érdeklődött Beth-től udvariasan. Folytatnia kell a beszélgetést, hogy a nő ne gyanakodjon!

Néhány perccel ezelőttig csak fényképről ismerte a kis Domenicót, akit Beth Domnak hívott.

A terve eddig tökéletesen működött. Beth itt van hát, és magával hozta az ő kis unokaöccsét. Természetesen fogalma sincs arról, ki is ő valójában.

A többi Palvettihez hasonlóan Alessio is rendkívül következetesen védte a magánéletét. Azt a néhány képet, amelyet az interneten nyilvánosságra hoztak róla, töröltette a jogászaival. Egyébként sem a személyiségében, sem a külsejében nem volt sok hasonlóság közte és a néhai bátyja között.

Fájdalmas volt, amikor kiderült, hogy Domenico meghalt autóbalesetben, mielőtt kibékülhettek volna. Ráadásul előtte titokban meg is házasodott...

A bátyja földi maradványait egy londoni kis temetőben helyezték örök nyugalomra, nem pedig az őt megillető végső nyughelyen, a milánói családi kriptában. Az is mélységesen megrendítette Alessiót, hogy a kis Domenico szülei a gyámságot egy olyan személyre bízták, aki még csak nem is vérrokon.

A viszályt a bátyja sajnos már magával vitte a sírba. Ez volt a végső bosszúja a családon, amely ellenezte önző álmait.

Alessio nagyon szomorú volt a bátyja halála miatt, és elhatározta, hogy hazahozza a kisfiát. Nem fogja engedni, hogy a gyermek szenvedjen az apja miatt. Domenico fia született Palvetti, és megérdemli, hogy úgy is neveljék fel. Nem fordulhat elő, hogy egy idegen kezébe kerüljön.

Felbérelt egy magánnyomozó irodát, amely kiderítette, hogy a keresett hölgy egy huszonnégy éves rendezvényszervező. Biztos nagyon meg fog könnyebbülni, hogy ha leteheti a gyermeknevelés terhét. Legalábbis Alessio így gondolta.

Először is küldött neki egy udvarias e-mailt, amelyben találkozót javasolt. A válasz határozott „nem” volt. Következő lépésként megbízta az ügyvédeit, de ők sem jártak sikerrel. Ezért a férfi arra a meggyőződésre jutott, hogy személyesen kell kézbe vennie az ügyet.

A nyomozás szerint a hölgy egy év fizetés nélküli szabadságot vett ki, hogy gondozhassa a gyermeket. A döntést nyilván a pénz motiválta, ezért Alessio egymillió fontot ajánlott fel neki a kizárólagos felügyeleti jogért cserébe. Végezetül az ügynökség még összeállította a hölgy aktáját,

amely nagyon tanulságos olvasmány volt.

Eszerint Beth Hardingstone sikeres és sokat foglalkoztatott üzletasszony, és szívből szereti a kis Domenicót.

Ekkor egy terv kezdett körvonalazódni Alessio fejében. Néhány éve már ő vezette a Palvetti családi céget, a drága ékszereket és parfümököt forgalmazó nemzetközi vállalatbirodalmat, amelyet még a dédnagyapja alapított. A közelmúltban elhatározta, hogy megnősül, és ezzel biztosítja a dinasztia továbbélését.

Ha azonban meg akarja szerezni az unokaöccse felügyeleti jogát, az azt jelenti, hogy át kell gondolnia a jövőjét. Természetesen fel fog venni egy dadát, aki éjjel-nappal gondját viseli a kislánynak, de hát minden gyereknek szüksége van anyára és apára.

A házasság azonban nem olyan dolog, amelyről pillanatnyi hangulatában dönt az ember. Ki kell derítenie, hogy Beth tényleg ideális jelölt-e. Első pillantásra mindenesetre úgy tűnt...

Alessio úgy döntött, hogy felveszi a kapcsolatot egy régi barátjával, aki tartozott neki egy szívességgel. Húsz évvel ezelőtt ő hamis alibit biztosított Giannisnak, és ezért a fiút nem rúgták ki az iskolából.

Kérésére Giannis most beleegyezett, hogy bált rendez a csodás palotájában, amelyet egy éve vásárolt, és amelynek a renoválására milliókat költött. A szervezéssel a *White's Events* céget bízta meg, melynek egyik legjobb munkatársa Beth Hardingstone volt.

Az a legszebb az egészben, hogy Alessio neve fel sem merült a bállal kapcsolatban. Hogy a legjobbat hozza ki a helyzetből, ő lett Giannis cégének „képviselője”. Így inkognitóban sokkal többet tudott kideríteni Beth Hardingstone-ról.

Alessio visszavonultan és diszkréten élte az életét, távol a nyilvánosságtól, és gondosan őrizte az úgynevezett Palvetti-titkot. Ezt a mítoszt már a nagyszülei óta ápolgatták a családban, ami csak tovább erősítette a cég imázsát.

Beth végre megtalálta a hangját, és válaszolt a férfinak:

– Sajnos nem jártam még Bécsben, de mindig is szerettem volna idejönni.

Közben odaértek az autóhoz, egy csillogó fekete terepjáróhoz. Alessio megnyomta a távirányító gombját, mire kinyíltak az ajtók.

– Ez a tiéd? – kérdezte a lány meglepetten.

– Csak munkára használom – felelte a férfi.

Alessionak már nehezebbre esett a szerepjátszás. Nem volt ínyére, hogy másnak kell kiadnia magát.

Beth kinyitotta a hátsó ajtót, és a férfit mosolygott.

– Még gyerekülésről is gondoskodsál?

Alessio bólintott. A nő mosolya egyszerűen elragadó volt. Már a videóhívások alatt is feltűnt neki. Ez az érzéki száj hipnotikus hatással volt rá.

Beth ma krémszínű nadrágot, szürke-fehér csíkos blúzt és lapos sarkú cipőt viselt. Hosszú, sötét, hullámos haja csinos keretbe foglalta szív alakú arcát. Csak diszkrét sminket tett fel, és természetes vonzerő áradt belőle.

Alessio még a lélegzetét is visszafojtotta, amikor a nő kiemelte a babakocsiból a gyereket. A kis Dom az ő húsa és vére!

– Szükséged van segítségre?

– Nem, köszönöm, boldogulok – válaszolta barátságosan a lány, miközben becsatolta a biztonsági övet.

A férfinak közben feltűnt, milyen jó alakja van. Kiszáradt a szája, és nagyot nyelt. Aztán gyorsan összeszedte magát, és bepakolta a bőröndöt a csomagtartóba. Közben Beth helyet foglalt az anyósülésen.

Ahogy Alessio beszívta a nő illatát, az érzékei azonnal életre keltek. Istenem, micsoda illat!

– Indulhatunk? – kérdezte.

– Persze. Menjünk egyenesen a palotába!

– Parancsára, asszonyom – mosolyodott el Alessio.

Az elmúlt hat hét bebizonyította, hogy a lány remek munkaerő, sőt igazi kincs. Természetes

szépsége és kedvessége arra a következtetésre juttatta Alessiót, hogy Beth rendelkezik mindazokkal a tulajdonságokkal, amelyek a tökéletes feleséget jellemzik.

Beth fáradtsága tovatűnt. Most adrenalin lüktetett az ereiben, mint mindig, amikor fontos esemény közelgett.

Soha életében nem dolgozott még olyan keményen, mint az elmúlt hat hétben. Lucinda, a főnöke még több munkatársat irányított át hozzá, így Beth szinte óraműpontossággal koordinálhatta a programot. Pihenni rendkívül keveset pihent, hiszen azalatt kellett dolgoznia, mialatt Dom aludt. Mindennek Giannis Basinas meglegedésére kell szolgálnia!

A vendégek kilenc óra múlva érkeznek. Bethnek nem ez volt az első exkluzív rendezvénye, de ez a vendéglista megdöbbenetett. A világ leghíresebb emberei hatalmas összeget fizettek a jegyért: királyi családok sarjai, hollywoodi nagyságok, milliárdosok, híres örökösök, művészek... Ez egy legendás bál lesz, amelyről garantáltan ódákat fog zengeni a média.

Ám ha rosszul sül el, az a fejébe kerülhet! Ha viszont jól, akkor az anyagi gondjainak vége a bőkezű honoráriumnak és a bónusznak köszönhetően.

Már az a pénz is, amit eddig kapott, kész áldás volt számára. Kifizette a lakbért, és új holmikat vett Domnak. Ha tényleg befolyyna hozzá a bónusz is, akkor nyugodtabban állhatna ki a jövőbeli jogi vitában Alessio Palvettivel szemben.

– Elég csendes vagy – jegyezte meg hirtelen Valente.

Beth oldalról nézte a férfit. Figyelme szilárdan az előttük lévő széles útra szegeződött. Valóban nagyon jó sofőr volt. Harmincperces útjuk során Beth végig biztonságban érezte magát.

– Csak gondolkodom.

– Miről?

– A vendégek alig kilenc óra múlva megérkeznek, és addig még sok minden elromolhat.

– Semmi sem fog rosszul elsülni.

– Ezt most tapasztalatból mondod?

– Abból a tapasztalatból, hogy mély benyomást tett rám a rendkívüli szervezőképességed.

Beth zavartan elfordult, és kinézett az ablakon. A bók hízelgett neki, de nem tudta, mit válaszoljon.

A kilátás az ablakból lenyűgöző volt. Nem csoda, hogy ez a világ egyik legromantikusabb városa. Az évszázados építészeti emlékek, az épületek szépsége önmagában is elég volt ahhoz, hogy Bethnek elálljon a lélegzete.

Vagy inkább Valente közvetlen közelsége miatt? Minél tovább ült a férfi mellett, annál jobban elvarázsolta a férfi friss illata, karcsú, napbarnított keze a kormánykeréken, izmos lába, amikor sebességet váltott...

Gyorsan megköszöri a torkát, és így válaszolt:

– Nem fogjuk megtudni, mennyire jó a szervezőképességem, amíg vége nem lesz a bálnak.

Mostanra már a palota hatalmas udvarára értek, amelynek közepén szökőkút állt. Kétségtelenül a legszebb épület volt, amit Beth valaha látott. Lehetetlen volt megszámolni a sok ablakot, amelyek visszatükrözték az aranyló napfényt, és így kiemelték a díszes fehér oszlopokat. Igazán káprázatos látvány! Kétségtelen, hogy ez lesz Európa egyik legkülönlegesebb szállodája.

Beth megilletődötten ment fel Dommal a karjában a széles, ívelt lépcsőn, és belépett a kapun. Elvileg már ismerte a földszint minden egyes négyzetcentiméterét a kapott fotók, videók és méretarányos rajzok alapján, de semmi sem készíthette fel arra, milyen gyönyörűek ezek a termek a valóságban. Ha behunyta a szemét, könnyedén el tudta képzelni, hogy ő most tizennyolcadik századi hercegnő. Egy pillanatra elfeledte, hogy Valente figyeli őt.

– Menjünk fel a lakosztályodba – indítványozta a férfi. – Dom dadája ott vár rád.

A lány felriadt az álmodozásból, és követte Valentét a díszes folyosókon keresztül, majd fel a lépcsőn, amely olyan széles volt, mint az ő nappalija. Lépteiket vastag szőnyeg tompította. Fent balra fordultak, és beléptek a folyosó túlsó végében lévő lakosztályba.

Beth levegő után kapkodott.

– Ez nem lehet az én szobám!

Valente zöld szeme megvillant.

– Végül is gyerekes anya vagy, szükséged van egy kis térre. Nem tehattünk a cselédszobába. A báli ruhád a szekrényben lóg.

Egy középkorú nő jelent meg diszkréten, sötétkék ruhát viselt, a derekán fehér övvel. Beth megkönnyebbülten felsóhajtott, amikor a nő bemutatkozott neki. Nagyon rokonszenves tűnt, így elpárolgott a félelme, hogy Domot egy idegen gondjaira bízta.

A két nő sok időt szánt arra, hogy megbeszéljék a gyerek körüli teendőket, és megtervezzék, hogyan töltsék el a következő néhány órát.

Ezután Beth visszatért a földszintre Valentével. Itt az ideje, hogy munkához lásson. Először is beszélnie kell Giselle-lel, a szállodaigazgatóval.

Valente előhúzta a zsebéből a kocsikulcsát.

– Akkor hagylak dolgozni.

– El kell menned? – kérdezte Beth meglepetten. A férfi mosolya elgyengítette, akárcsak szemének titokzatos csillogása.

– Találkozóm van, de délben visszajövök – mondta Valente. – Hívj, ha szükséged van valamire.

Beth csalódottságot érzett, hogy egy darabig nem látja, de gyorsan félresöpörte a gondolatot.

Egyik alapelve volt, hogy az üzletet és a magánéletet szigorúan szétválasztotta. És ezen nem kíván változtatni, még egy olyan férfi kedvéért sem, aki megdobogtatta a szívét.

Mivel jól kiismerte magát a földszinten, azonnal megtalálta a szállodaigazgató irodáját. Miután bekopogott, egy ápoló, szőke hölgy fogadta, aki szívélyesen üdvözölte.

– Szóval te vagy Beth – kezdte Giselle mosolyogva. – Örülök, hogy végre személyesen is találkozunk. Volt valami probléma azóta, hogy utoljára beszéltünk?

– Nem, semmi. És itt mi újság? Valente azt mondta, hogy a vendéglátósok már megérkeztek...

– Hogy ki?

– Valente Cortada. Az előkészületek során rendszeresen beszámoltam neki.

– Még soha nem hallottam ezt a nevet.

– Ó! – Beth megpróbált visszaemlékezni, hogy pontosan mit is mondott neki Valente a funkciójáról. – Gondolom, közvetlenül Basinas úrnak dolgozik.

– Valószínűleg, mert nem itt, a szállodában. Egyébként a cateringesek valóban megérkeztek. Hamarosan odaviszlek hozzájuk. Megkínálhatlak egy kis frissítővel, mielőtt elkezdjük?

Beth köszönettel elfogadta, aztán lelkesen nekilátott a munkának. De a következő néhány órában a gondolatai folyton Valentére tértek vissza. Miért nem hallott róla Giselle soha?

Alessio a lakosztálya széfjébe zárta az ügyvédjétől a találkozó során kapott dokumentumokat, majd felhívta az asszisztensét Milánóban.

Utálta, hogy nem a megszokott környezetében van. Egész életében tudta, hogy egy nap ő lesz a Palvetti cég vezetője, ha keményen dolgozik érte. Családi vállalkozás volt, de nem adták neki ezüsttálcán, előtte bizonyítania kellett.

A vállalat élén betöltött pozíciója révén többségi részesedést szerzett a cégben. Erre a pozícióra vágyott, amióta csak az eszét tudta. Az iskolai szünetekben is ott lebzelt a dolgozók között, és miután gazdasági diplomát szerzett az egyetemen, azonnal csatlakozott a vállalathoz, és közvetlenül az apja irányítása alatt végezte a munkáját.

Akkoriban veszteségesek voltak, de az ő innovatív javaslatainak köszönhetően három év alatt nyereségessé váltak. Amikor az apja nem sokkal Alessio harmincadik születésnapja után nyugdíjba vonult, az utódlás egyértelmű volt. Alessiónak még a kínai piacra is sikerült betörnie. Cégének ékszerai immár a világ leggazdagabb embereinek nyakát, csuklóját, fülét és ujjait díszítették. A luxusillatszerek kereskedelme is nagyon felfutott.

Alessiónak nem állt szándékában, hogy ezt a fellendülést csőddé változtassa. Nem kockáztatta, hogy a gyepelő kicsúszzon a kezéből.

A bátyja sajnos nem rendelkezett ugyanezzel a kötelességtudattal. A család minden igyekezte

ellenére Domenico megvetette az üzletet, és határozottan elutasította, hogy részt vegyen benne. A halottkém jelentése szerint hosszú időn keresztül túl sok alkoholt fogyasztott. A családjától való elidegenedés évei csak súlyosbították a függőségét.

Senki sem tudta, mi készítette arra, hogy ittasan kerékpárral száguldozzon London forgalmas főutcaín. És mindezt úgy, hogy otthon várta őt a hat hónapos terhes felesége!

A bátyja talán meg akart halni? A végrendeletét ugyanis csak néhány héttel a halála előtt írta meg.

Vajon milyen ember lesz a kis unokaöccse? Alessio elgondolkodott, miközben Betht kereste. Vajon az apjára fog hasonlítani, vagy sikerül a helyes útra terelnie a kicsit?

A bálteremben nagy volt a nyüzsgés, több tucat ember dolgozott azon, hogy a termet varázslatos csodavilággá változtassa. Beth egy írotáblával a kezében állt a színpadnál, ahol majd a zenekar fellép, és néhány segítőjével beszélgetett.

A férfi csodálta a nyugalmat, amit sugárzott. Az idegessége láthatóan elmúlt, és tökéletesen együttműködött a munkatársaival.

Alessio zsebében rezegni kezdett a mobiltelefon. Miközben elővette, hirtelen találkozott a tekintetük Bethszel.

Valami történt közöttük ebben a pillanatban. A nő majdnem tíz méterre állt tőle, de a férfiassága úgy reagált rá, mintha közvetlenül mellette lenne.

Mély lélegzetet vett, és üdvözlésképpen felemelte a kezét. Aztán jelezte, hogy újra el kell mennie.

Beth bólintott, elmosolyodott, utána azonban teljes figyelmét a mellette álló férfinak szentelte.

Alessio sietve elhagyta a báltermet, de közben bizsergett az egész teste. Még sosem érzett ilyet, és fogalma sem volt, mi válthatta ki belőle ezt a heves reakciót.

– Valente? – kérdezte Beth aggódva, amikor a férfi fogadta a hívását.

– Történt valami?

Kellemes borzongás futott végig a gerincén, amikor meghallotta a férfi mély hangját, egészen közel a füléhez.

– Biztos valami félreértés történt a ruhámmal kapcsolatban. Egy báli ruha lóg a lakosztályomban. Már beszéltem Giselle-lel, de ő semmit sem tud róla.

A lakosztály hálósobájában a szekrényben, ahogy Valente mondta, egy nagy, szürke védőhuzatot talált, amelyen a Palace Hotel logója és az ő neve szerepelt. Feltételezte, hogy fekete kiskosztümöt talál benne, amely az alkalmazottak egyenruhája aznap este. Nagy meglepetésére ehelyett egy aranszínű, földig érő, pánt nélküli estélyi ruhát vett elő a burokból. Egyszerűen gyönyörű volt!

– Nincs semmi keveredés, ez a ma esti ruhád.

– Egy aranszínű költemény? Egyenruhára lenne szükségem, hogy a vendégek és a többi alkalmazott felismerhessen.

A férfi nevetése ott visszhangzott a fülében, és a bőre alá hatolt.

– Attól tartok, ezen már túl késő változtatni, Beth. Csak élvezd a mai estét. Gondolj rá úgy, mint jutalomra a kemény munkádért. Később találkozunk! – Mielőtt a nő tovább tiltakozhatott volna, befejezte a hívást.

Beth sóhajtott, és óvatosan megérintette a ruha szegélyét. Olyan volt, mint az igazi selyem. Címkét azonban nem talált benne. Ez a ruha tényleg hihetetlen, mégsem veheti fel. Rendezvényszervezőként nem nézhet ki úgy, mint az illusztris vendégek egyike.

De Valentének abban igaza volt, hogy már túl késő új ruhát szerezni. Végül is már csak két óra van hátra az esemény kezdetéig.

Ahelyett, hogy készülődött volna, inkább Dommal töltötte ezt az időt: odaadta neki a cumisüvegét, és etetés után játszott vele egy darabig. Azt kívánta, bárcsak vele maradhatna a nagy felhajtás helyett. A dada, Miranda ugyan rendszeresen küldött neki híreket és képeket a mobilján, ha Beth nem lehetett ott a gyerek mellett, de így is rettenetesen hiányzott neki. A születése óta elválaszthatatlanok voltak.

Megpusztilta a kislány kerek, puha arcát.

– Anyunak most már mennie kell – mondta neki, mielőtt átadta volna Mirandának.

Attól, hogy anyunak nevezte magát, még mindig fájdalom hasított a szívébe. Elvégre Caroline az igazi anyja! De Caroline azt is megígértette vele, hogy ha bármi történik, gondját viseli Domnak. Ezt az ígéretet pedig ő élete végéig be fogja tartani.

Sietve lezuhanyozott, megszáritotta a haját, majd feltett egy kis sminket. A tökéletes ruhához egy pár aranycipő is tartozott, amely tökéletesen illett hozzá.

Vajon ki választotta ezt a szenzációs ruhát? Giannis Basinas? Ha igen, miért tette?

Beth még mindig nem találkozott vele, minden kommunikáció Valentén keresztül zajlott.

Vagy Valente küldte a ruhát? Ami felvetette azt a kérdést, hogy valójában milyen megbízásokat hajtott végre a férfi Giannis számára. Mert Beth feltételezése, hogy a szállodában dolgozik, tévesnek bizonyult.

Sajnos nincs idő ezen tépelődni, mert a vendégek hamarosan megérkeznek, és neki le kell mennie a bálterembe. Bár úgy néz ki, mint egy igazi hercegnő, mégiscsak dolgozni jött ide. Ugyanakkor bizsergető várakozással töltötte el a kilátás, hogy újra láthatja Valentét.

Alessio belépett a zsúfolt fogadóterembe, és ivott egy pohár pezsgőt. Jó fejfel magasabb volt a legtöbb embernél, így könnyedén felmérhette a tömeget. De Beth nem volt a láthatáron.

Elindult hát a bálterem bejárata felé, és ott meg is pillantotta a lányt. Az asztalok között járkált, hogy ellenőrizze, minden rendben van-e.

Milyen gyönyörű! A ruha, amelyet ő választott neki, úgy tapadt nőies domborulataira, mintha ráöntötték volna. Alessio férfiassága viharosan reagált a látványra.

Sötét haját Beth elegáns kontyba fogta, ami kiemelte kecses nyakát és vonásainak szépségét.

Ha sikerül a titkos terve, nem tarthat soká, míg az ajka végigcsókolja azt a bájos nyakat... és a szexi idomokat.

Beth örülten csinos, és megvan benne a lehetőség, hogy minden szempontból hasznára legyen a Palvetti családnak – az ő támogatásával tökéletes feleségé válhat.

Csak még egy kicsit fenn kell tartania a látszatot, miszerint ő Valente Cortada. Amikor majd kiderül az igazság, Beth valószínűleg jelenetet rendez, és hacsak lehet, ennek négy szemközt kell megtörténnie.

Egy hajtásra kiitta a pezsgőt, és odament a lányhoz.

– Jó estét, *bella!* – köszöntötte egy kis meghajlás kíséretében.

A lány rámosolygott, de a tekintete továbbra is éber maradt.

– Helló, Valente! Látom, te is kiöltöztél.

– Közel sem nézek ki olyan jól, mint te – válaszolta a férfi, bár az öltönyét Milánó legjobb szabója készítette. – Elbűvölően festesz.

A lány arca kipirult, és gyorsan lekapta róla a tekintetét.

– Nagyon kedves tőled. Szóval, mit gondolsz? Megfelel a bálterem Basinas úr elvárásainak?

Alessio lassan körbefordult, aztán elismerően bólintott.

A magas mennyezetről arany, ezüst és fehér léggömbök lógtak, amelyek színben jól illettek a függönyökhöz. Az asztalokat ugyanilyen színű gyertyatartókkal, tollakkal és miniatűr álarcokkal díszítették. A zenekar ott ült a színpadon, a zenészek a hangszereiket hangolták, és folyt a pezsgőszökőkút.

– Láttad már a többi helyiséget? – kérdezte Beth.

– Készen még nem. Mutasd meg őket!

A lány előrement, és végigvezette a férfit számtalan feldíszített szobán. Az étkezőben egész éjjel hideg-meleg büfét szolgáltak fel, és egy vonósnégyes biztosította a zenét. A koktélterem kényelmes kanapékkal és fotelekkel várta azokat, akik a bárzongorista zenéjét szerették volna hallani. Egy úgynevezett csokoládészoba is volt, tele Svájcban, kézzel készített finomságokkal. Aztán lesz még klasszikus diszkó, amely csak az éjfélű tűzijáték után nyílik meg, és a fiatalabb vendégeket fogja vonzani, akiknek addigra elégük lesz a keringőből.

Nehéz volt elhinni, hogy mindezt Beth hat hét alatt szervezte meg.

- Hihetetlen munkát végeztél – mondta neki végül Alessio, amikor visszatértek a bálterembe.
 - Csapatmunka volt, mint te is tudod.
 - De mindent te szerveztél meg. Ez a te műved. Fogadd elismerésemet, és légy büszke arra, amit elértél!
 - Várjuk meg, milyen visszajelzéseket kapunk Basinas úrtól és a vendégektől.
- Alessio éppen válaszolni akart, amikor harsány bejelentés szakította félbe:
- Még öt perc!

2. FEJEZET

Beth gyomra összeszorult az izgalomtól. Öt perc? Csak ne essen pánikba!

– Sajnálom – suttogta Valentének. – Be kell dobnom magam.

Már az is nehezebbre esett, hogy ránézzen. Nem gondolta volna, hogy a férfi lehet még annál is vonzóbb, mint ahogy megszokta, de ma este – frissen borotválkozva, méretre készült szmokingban és ingben – elképesztően jóképű volt.

Sietve visszament, hogy a pezsgőszökőkút mellett állva köszöntse a vendégeket. A zenekar eljátszotta az első számot, és a bálterem ajtaja kinyílt. A vendégek lelkesen beözönlöttek. A *dress code* farsangi öltözék volt, és ahány vendég, annyiféle jelmez tűnt fel.

A jelen lévő hölgyek általában mesebeli lényekre hasonlítottak, a ruhák mind kézzel készültek. Némelyik maszk csak a szemet takarta, mások az egész arcot, sok közülük drága ékkövekkel volt kirakva.

A látványtól Beth szíve nagyot dobbant.

Miközben az emberek a nagy bálterem oldalán sorakoztak fel, balra a hölgyek, jobbra az urak, a *Compania de Ballet de Casillas* balett-táncosai rövid nyitótáncot adtak elő, majd kecsesen eltűntek a hátsó ajtón, hogy helyükre társastáncosok lépjenek.

A műsor végén az urak odaléptek a partnerükhöz, és hamarosan számtalan pár töltötte meg a táncparkettet, a nők ruhái pedig a színek csodálatos kaleidoszkópját alkották.

Ettől a pillanattól kezdve Beth fellélegezhetett. Rendszeresen ellenőrizte az összes helyiséget, minden részletre odafigyelt, és utasította a csapattagjait, hogy azonnal javítsák ki az apróbb hibákat.

Hirtelen Valente állt előtte, két pezsgőspohárral a kezében. Odatartotta neki az egyiket, és udvariasan meghajolt.

– Ez az öné, úrnőm.

Smaragdzöld szeme varázslatos hatást gyakorolt rá, és a pulzusa felgyorsult.

– Nagyon kedves tőled, de nem iszom, amikor dolgozom.

– Hivatalosan ma szabadnapos vagy.

Beth igyekezett, hogy a hangja könnyednek tűnjön, amikor válaszolt.

– Csak hajnali négytől, amikor a bálnak vége.

– Beszéltem Giannisszal. Rendkívül elégedett, mert minden tökéletes. Itt az ideje, hogy te is élvezd a bált. Szabad egy táncra?

– Valente, szolgálatban vagyok! Nem táncolhatok veled.

– Mondtam, hogy szabad vagy. Az asszisztenséd átveheti a felügyeletet. Most az a parancs, hogy érezd jól magad.

– Ez hivatalos utasítás?

– Bizony! – A férfi szemének villanása elárulta, hogy nem fog engedni. – És az első parancs az, hogy igyuk meg ezt a pohár pezsgőt. A második, hogy utána táncolj velem.

Valente végül is Giannist, a görög milliárdost képviseli, és ha azt mondja, hogy Beth most már nincs szolgálatban, akkor így is van.

A palota termeit romantikus hangulat lengte be. Amikor Valente másodszor is megkínálta a pezsgővel, a lány elfogadta, és az ajkához emelte a poharat.

– Ha nem mondasz igazat, és emiatt bajba kerülök, akkor te fogod kifizetni a bónuszt, amit elveszítetek.

A férfi nevetve biztosította, hogy teljes felelősséget vállal az ügyben, és ő megbízott benne. Megnyugodva kortyolgatta a pezsgőt, majd letette az üres poharat egy arra járó pincér tálcájára.

– Ideje táncolni! – fogta kézen Valente.

Beth tétovázott egy pillanatra. Mi van, ha a férfi többet akar a táncnál? Az utóbbi időben is sok

férfi környékezte meg Betht, de Valente volt az első, akinek igent akart mondani.

De aztán eszébe jutottak azok a rendezvényszervezők, akik engedtek a kísértésnek, és egyéjszakás kalandjuk volt a gazdag ügyfelekkel, a kollégákkal vagy a vendégekkel. Az alkohol oldja a gátlásokat, az élvezet pedig csak egyetlen, önfeledt éjszakára korlátozódik. Könnyű így tönkretenni az ember hírnevét.

Beth az évek során megtanulta, hogy ne bízson a gazdag, befolyásos férfiakban. Tapasztalata szerint gyakran csak trófeaként kezelték a nőket. Domenico e tekintetben dicséretes kivétel volt. Őszintén szerette Caroline-t, és a legnagyobb tisztelettel bánt vele.

Csak sajnós elvesztette a vagyonát, mert nem szerette a gazdag családját. Ezért választotta a szegény, de boldog emberek életét – ellentétben az öccsével, Alessióval. A történetek arról, hogy mi zajlik a gazdagok és hatalmasok zárt ajtóinak mögött, csak tovább fokozták Beth bizalmatlanságát az úgynevezett elittel szemben. Mélységesen megvetette Domenico családját.

A keze megremegett, amikor Valente a táncparketre vezette. De hát mi rossz származhat egy egyszerű táncból?

A férfi átkarolta a derekát, és könnyedén magához húzta. Arcszeszének illata megcsapta Beth orrát. Érzéki és férfias volt, felidézte benne a Valentéről látott erotikus álmat...

Lassan felemelte a fejét, és a férfi szemébe nézett. Néhány szívdobbanásig csak bámulták egymást, aztán a zene újra megszólalt, és Betht erős karok vezették újra a táncparketten.

Valente született eleganciával és kecsességgel mozgott. Bethnek végül sikerült ellazulnia tánc közben, és úgy érezte magát, mint egy hercegnő.

Amikor a tánc véget ért, Alessio a szükségesnél kicsit tovább tartotta a karjában a lányt.

– Még egy számot! – mormolta a fülébe.

Beth vonakodva igent mondott.

A harmadik keringő után vette magának a bátorságot, és megkérdezte:

– Pontosan mit is dolgozol Giannis Basinasnak?

– Miért érdekel?

– A szálloda személyzetéből senki sem hallott még rólad.

A lány gyönyörű, csokoládébarna szemében nem volt szemrehányás, csak kíváncsiság. A férfi kicsit közelebb húzta magához. A testük szinte összeért.

– Mondjuk úgy, hogy sok éve ismerem Giannist – válaszolta kitérően.

– Ez minden, amit el akarsz mondani?

– Egyelőre igen.

– Eléggé rejtélyes.

Alessio tudta, hogy ez az a pillanat, amikor el kellene mondania az igazat. Eleget várt már. Beth minden próbát kiállt, aminek alávetette.

Másrészt viszont szerette volna még néhány tánc erejéig a karjában tartani a lányt, és élvezni a mámorító, erotikus érzést, amely átjárta. Mert amint kiteríti a lapjait, Beth dühe ellene fordul majd.

Remélhetőleg nem sokáig tart majd a haragja, hisz túl gyakorlatias ahhoz, hogy az érzelmei vezéreljék.

Ekkor a színpadról bejelentették, hogy kezdődik a tűzijáték.

– Kimegyünk megnézni? – indítványozta, és kinyújtotta a kezét a lány felé.

Bethnek nem kellett kétszer mondani. Követték a tömeget a hátsó teraszon át a híres franciakertbe. Alessio éppen élvezettel szívta be a friss éjszakai levegőt, amikor valaki megkocogtatta a vállát. Megfordult, és összerezzen, amikor felismerte régi egyetemi barátját, Richardöt.

– Alessio Palvetti, végre találkozunk! – kiáltotta Richard. Szemmel láthatóan már túl sokat ivott. – Milyen jó újra látni! Istenem, hány éve is volt már?

Alessio érezte, hogy Beth megdermed.

– Helló, Richard! – felelte szűkszavúan.

– Rögtön tudtam, hogy te vagy az – folytatta Richard lelkesen. – Azt mondtam a feleségemnek,

nézd, ott van Alessio Palvetti. Be kell hogy mutassalak neki. Már sokat meséltem arról, hogy együtt jártunk Oxfordba.

Beth elengedte Alessiót, és hátralépett. A szeme elkerekedett, és karját keresztbe fonta a mellén.

Alessio éppen egyenesen a szemébe nézett, amikor az első rakéták felrobbantak felettük az égen.

A lány pislogott, villámgyorsan megfordult, és átfurakodott a tömegen, amely a kert felé igyekezett, hogy tanúja legyen a látványosságnak.

Visszatérve a palotába olyan gyorsan futott, amilyen gyorsan csak tudott a magas sarkú cipőjében. Végül egy olyan teremben kötött ki, ahol még soha nem járt. Pánikszerűen bevágta maga mögött az ajtót.

Elvesztette a tájékozódását. Remegő kezét a szája elé kapta, lehunyta a szemét, és arra kényszerítette magát, hogy gondolkodjon. Annyi órát töltött a palota alaprajza fölött görnyedve, hogy ismerte a járást, de most egyszerűen nem akart működni az agya.

Szedd össze magad!

Ösztönösen a jobb oldali ajtót választotta, de az csak egy másik ismeretlen szobába vezetett.

Ó, édes Istenem, ez az egész csak egy nagy hazugság volt!

Azonnal Domhoz kell mennie! Pánikba esve kereste a helyes utat a lakosztályba, és végül megtalálta a felfelé vezető lépcsőt. A harmadik lépésnél azonban megbotlott, és elvesztette az egyik cipőjét. Türelmetlenül levette a másikat is, és továbbstietett. Úgy érezte, mintha egy hatalmas hegyet kellene megmásznia.

Csakhogy a rémálom nem ért véget, amikor végre a lakosztálya ajtajához ért. A táskáját a kulcsával ugyanis lent hagyta. Kétségbeesetten dörömbölt, amíg a dadus ki nem nyitotta neki az ajtót.

– Hol van Dom? – kiáltotta Beth, nem törődve Miranda döbbsé arc kifejezésével. Valószínűleg amúgy is csak Valente fizetett alkalmazottja. De nem is: Alessióé!

– Már alszik.

– Itt van, a szobájában?

– Igen, természetesen. A kiságyban.

De a dadus szava nem volt elég Bethnek, a saját szemével kellett látnia. Csak akkor lélegzett fel, amikor megpillantotta a kicsit, ahogy békésen szunyókált a plüssmackója mellett.

A megkönnyebbüléstől elgyengült a lába. A veszély azonban nem múlt el. Beth emlékezett Alessio arcára, amikor az idegen férfi a nevéen szólította. Nem csoda, hisz ez meghiúsította a tervét, hogy elrabolja tőle Domot.

Lehet, hogy ő vagy az emberei már úton vannak a babáért! El kell tűnniük innen, mielőtt...

Egy magas árny jelent meg a nyitott ajtóban.

– Nem!

Beth védekezően széttárta a kezét, és a kiságy elé állt. Ha a férfi Domot akarja elrabolni, csak a testén keresztül fog hozzáférni!

A baba megmozdult, és halkán szusszant egyet.

– Sajnálom, hogy így kellett megtudnod az igazságot – kezdte halkán a férfi.

Beth nehezen tudta visszafogni a hangját.

– Csak azt sajnálod, hogy lebuktál, Alessio!

A férfi lassan megrázta a fejét.

– Ha el akarnám venni tőled, már rég megtettem volna.

– Állj meg ott, ahol vagy! – kiáltotta Beth. Csak most vette észre, hogy a férfi kezében van a cipő, amelyet a lépcsőn veszített el. – Ne gyere közelebb!

Alessio újabb lépést tett előre, és a cipőt a komódra tette. Aztán Dom hirtelen felsírt.

Beth óvatosan kinyújtotta a kezét, és megsimogatta a baba hasát, de az nem akart megnyugodni. Szegényke, biztos megint fáj a pocakja!

Alessio visszament az ajtóhoz, és kiszólt Mirandának:

- Átviszem Miss Hardingstone-t a lakosztályomba. Legyen szíves gondoskodni a kis Domról.
- Nem! – Beth a karjába kapta a síró kisbabát.

Dom azonnal elhallgatott, amikor magához szorította, és gyengéden ringatni kezdte. Miután a baba megnyugodott, Beth a férfi felé fordult, és csak nehezen tudta visszatartani a könnyeit.

- Kérlek, könyörgök, ne tedd ezt! Ne vedd el tőlem Domot!

– Beth...

Alessio aggódó arccal közeledett hozzá, és a lány a kiságyhoz szorult. A férfi ránézett, de nem próbálta elvenni tőle a gyermeket. A hangja meglepően szelíd volt, amikor tovább beszélt:

– Hallgass meg, kérlek! Senki sem veszi el tőled Domenicót, de ettől még komolyan el kell beszélgetnünk. És jobb, ha négy szemközt tesszük. A lakosztályom a tiéd mellett van. Hagyd, hogy Miranda vigyázzon a babára, és ha végeztünk, rögtön visszajöhetsz hozzá.

Alessio figyelte, ahogy Beth majdnem összeesik, miközben a karjában tartja a gyermeket. Felkészült a kiabálásra és a sértegetésekre, de arra nem számított, hogy sajnálni fogja a lányt.

- Add oda Mirandának a kis Domot. Szavamat adom, hogy nem esik bántódása.

Beth könnyörgő pillantással fordult a dadához, aki óvatosan elvette tőle a kisfiút.

- Nem megyek veled sehová – ígérte Miranda, látva a lány kétségbeesett tekintetét.

Beth bólintott, majd gyengéd csókot nyomott a baba homlokára.

- Ne aggódjon! Vigyázni fogok rá, ígérem.

Miranda bátorítón elmosolyodott, és Beth megadóan követte a férfit a szomszédos lakosztályba. Alessio egyenesen a bárhoz ment, és whiskyt töltött két pohárba.

- Idd meg! Sokkot kaptál. Ez segíteni fog – nyújtotta a lány felé az egyiket.

Beth szeme vörös volt a sírástól. Tétován átvette az italt, és a kanapéhoz sétált vele.

Alessio a vele szemben lévő karosszékbe ült.

- Sajnálom, hogy így alakult. Reggel úgyis el akartam mondani az igazat.

Beth rémülten meredt a férfira.

- Szóval tényleg te vagy Alessio Palvetti?

– Igen.

A lány a padlót bámulta.

- Ez az egész... Mondd, hogy csináltad?

– Giannis és én már régóta barátok vagyunk. Megkértem, hogy rendezzen bált a palotájában, és téged bízzon meg a szervezéssel. Tartozott nekem egy szívességgel, így azonnal beleegyezett.

Beth a csillagászati összegre gondolt, amelyet erre az eseményre költöttek. A bevételt ugyanis jótékony célra fordították.

- Mindezt azért, hogy megszerezd Domot?

A gazdagok mindig megkapják, amit akarnak, és nincsenek skrupulusaik. Alessio valószínűleg úgy vélte, hogy joga van elvenni tőle a gyereket.

– Ne érts félre! Természetesen a Domenicóról való gondoskodás vezérelt. Ő született Palvetti, és megérdemli, hogy elfoglalja a helyét a családban. Bármit megkaphat és elérhet. Ha csak a felügyeleti jogról lenne szó, akkor már rég velem lenne.

Beth nagyot kortyolt a whiskyjéből. Nem szerette a tömény szeszes italokat, de ebben a pillanatban jólesett neki az égető érzés. Pontosan erre a tűzre van szüksége, hogy legyőzze a kétségbeesését.

- Akkor mit akarsz tőlem? A sok munka után, amit együtt végeztünk...

– Találkozni akartam veled.

A lány megdöbbenve emelte rá a tekintetét.

- Miért?

Alessio előrehajolt a széken.

– Többet akartam tudni rólad, mint amennyit a nyomozók által készített jelentésekből és fényképekből megtudtam.

- Te nyomoztattál utánam?

– Többet akartam tudni arról a nőről, aki az unokaöcsémet neveli.

Beth hirtelen megszédült. Alessio valójában kémkedett utána.

De hát számítania kellett volna erre. Alábecsülte a férfit.

Úgy tűnik, minden, amit Domenico az öccséről mondott, igaz volt.

A férfi rövid szünet után folytatta:

– Ne aggódj, nem a fiatakorodról volt szó. Csak az életed utolsó öt évéről akartam mindent tudni, és amit láttam, az lenyűgözött. A nyomozati jelentésekből és abból, hogy visszautasítottad az ajánlatomat, arra következtettem, hogy kötődsz az unokaöcsémhez.

– Ez messze nem írja le, amit iránta érzek – vágott vissza élesen Beth.

– Kezdem érteni.

– Jó, mert én soha nem adom fel harc nélkül! – tette hozzá a lány határozottan.

– Persze, de tudnod kell, hogy ha bíróságra kerülne az ügy...

– Igen?

– Esélyed sem lenne. A pénzem és a befolyásom minden erőfeszítésedet hiábavalóvá tenné. De Domenico téged tekint az anyjának. Másrészt viszont még nagyon kicsi. Ha el kell válnia tőled, azt is meg fogja szokni. Én azonban más megoldást szeretnék.

– Milyen megoldást?

– Házasságot.

– Házasságot?! – Betht rémület járta át. – Miről beszélsz?

Alessio ivott a whiskyjéből, felállt, és visszasétált a bárpulthoz.

– Ha egyszer Domenico velem lesz Milánóban, gyerekjáték lesz megszerezni a felügyeleti jogot. – Töltött magának egy újabb adagot. – De tudom, hogy őszinte szeretet és szoros kapcsolat van közted és a kicsi között, ezért nem akarlak szétválasztani titeket. Ezért hajlandó vagyok feleségül venni téged.

Beth értetlenül rázta a fejét. Kétségbeesetten próbált tisztán gondolkodni.

– Akkor sem mennék hozzád, ha fizetnél érte!

A férfi kifejezéstelen tekintettel nézett rá.

– Akkor hazaviszem Domenicót, és keresek egy másik nőt, aki gondoskodik róla.

Ez nem lehet igaz! Beth elkínzottan lehunyta a szemét, és mély lélegzetet vett. Inkább meghalna, mint hogy egy idegen nevelje fel Domot!

Alessio fenyegetése azonban nem volt blöff – sajnos! A következő szavai is halálra rémítették Betht.

– Miután hazaviszem Domenicót, itt az ideje, hogy feleséget válasszak magamnak. Jobban fog fejlődni, ha van egy anya az életében. A házasság kettőnk között ideális lenne minden érintett számára. Különben is, jól együtt tudunk működni.

– Te másik bolygón élsz, ha ezt el is hiszed!

– Valójában nagyon is hiszek benne. – A férfi hangja rendkívül meggyőzően hangzott. – A Palvetti cég családi vállalkozás, és a nő, akit elveszek, ennek is a része lesz. Ez az oka, hogy nagy figyelmet fordítottam rád. Meg kellett győződnöm róla, hogy minden szempontból megfelelsz. Szerettelek volna elfogultság nélkül megismerni. Biztos vagyok benne, hogy a bátyám olyan rémtörténeteket mesélt rólunk, amelyek elhomályosították az ítélőképességedet. A munkád során lenyűgözött a részletekre való odafigyelésed és az emberekhez való hozzáállásod. Az elmúlt hat hét megmutatta, hogy jól tudunk együtt dolgozni. Számomra ez a házasság alapvető feltétele.

Beth alig hitte el, amit hallott.

– Azt várod, hogy neked dolgozzam?

– A Palvetti házastársak automatikusan üzleti partnerek is – magyarázta Alessio tényszerűen. – Ezért választjuk ki őket nagy gonddal.

– Tehát a randevúid egyben állásinterjúk is? – jegyezte meg a lány szarkasztikusan.

– Én már kiszórakoztam magam, úgyhogy az üzlet az első – védekezett a férfi.

Beth gondolatai visszatértek azokhoz a dolgokhoz, amelyeket Domenico mesélt neki. A családjában nem volt egyensúly a munka és a magánélet között. Az édesanyja egy héttel a szülés

után visszatért az irodájába dolgozni.

Pontosan ez volt az, amit Domenico megvetett a családjában, és amitől meg akarta védeni a saját gyermekét.

– A következő generációért dolgozunk – magyarázta Alessio. – Ha hozzám jössz feleségül, akkor te is részese leszel, és az lesz a feladatod, hogy a legjobbat hozd ki magadból a kis Dom és a testvérei érdekében. Megtaláljuk a képességeidnek megfelelő pozíciót.

Beth nem akart hinni a fülének.

– Testvérei? – ismételte meg elhaló hangon.

– Valamikor a jövőben, igen. – A férfi szeme úgy csillogott, mint a smaragdok. – Természetesen, ha hozzám jössz feleségül, az igazi házasság lesz – tisztázta egyszerűen.

A lány elvörösödött. Ha hozzámene Alessióhoz, egy ágyban kellene aludnia vele?

Egyre nehezebben kapott levegőt. Igazi házasság Alessio Palvettivel... aki most épp a bárpultnak támaszkodott, és olyan közletről nézte őt, hogy Beth szó szerint a bőrén érezte perzselő tekintetét.

– Ez most... sok nekem így egyszerre – suttogta alig hallhatóan.

– Tudom, de úgy gondoltam, az a legjobb, ha rögtön kiterítem az összes kártyámat. Nem akarom, hogy félreértések legyenek köztünk.

– Milyen kedves tőled, miután hat hétig következetesen hazudtál! – vágott vissza Beth gúnyosan.

– Csak a személyazonosságom volt hazugság. Minden más valóságos volt. Az egymással való kapcsolatunk pedig teljesen valódi. Még a vonzerő is...

A lány megrázta a fejét, és próbált nem tudomást venni arról, milyen hevesen dobog a szíve a férfi közelében.

– Beth, nézz rám! – A férfi egy pillanatig komolyan nézett rá, majd a vonásai kissé megenyhültek.

– Kezdetől fogva működött köztünk a kémia, ezt aligha lehet letagadni. Mindketten éreztük, nem igaz? A sikeres házasság minden alapkövetelménye teljesül, nem igaz?

Az igaz, hogy Beth hercegnőnek érezte magát a férfi karjában. A teste azonnal reagált rá, és az ajka még mindig bizsergett a csókra várva, ami sajnos sosem jött el.

Az azonban, hogy Alessio ilyen tárgyilagosan és számítóan beszélt a házasságról, rendkívül felháborította. Ráadásul a férfi, aki az álmaiba lopakodott, ugyanaz a férfi volt, akitől meg akarta védeni Domot és saját magát.

Hogyan juthatna vele valaha is közös nevezőre?

– Adtam neked egy esélyt, és felülmúltad az elvárásaimat is – törte meg a csendet Alessio.

– Bármikor elvihettem volna Domenicót. Ehelyett felajánlom neked a lehetőséget, hogy mindig része legyél az életének.

Leereszkedő szavai fájó ponton találták el a lányt.

– Már az vagyok, mégpedig mint a törvényes gyámja! – Sajnos azonban tudta, hogy ezt a férfi azonnal visszavonathatja a bírósággal, ha akarja. – A bátyád és a sógornőd kívánságai és érzései nem is számítanak neked?

Alessio állkapcsa megfeszült.

– Tiszteletben tartom a kívánságukat azzal, hogy ezt az ajánlatot teszem neked. Ha a bátyám élne, rég visszatért volna a családhoz, már csak a fia miatt is. Szegény emberként halt meg. Sem ő, sem a felesége nem gondoskodott megfelelően a fiukról. Domenico egy Palvetti, és megérdemli, hogy úgy neveljék, mint egy Palvettit.

– A bátyád soha nem tért volna vissza hozzátok – mondta Beth. – Megvetett benneteket.

– Az érzés kölcsönös. – A férfi kiitta a maradék whiskyt. – A bátyám gyenge volt, de nem hagyom, hogy a kis Dom szenvedjen az apja hibái miatt. Ő Domenico Palvetti örököse. Ha megvan hozzá a képessége, egy nap ő fogja vezetni a céget. Soha nem fog szegénységben élni, és te sem, ha elfogadod a javaslatomat.

– Nem kell minket megmenteni! – válaszolta dühösen Beth. – Tudok gondoskodni magunkról.

A férfi cinikusan felhúzott szemöldöke bosszantotta. Alessio nyilvánvalóan nem hitt neki. Nyomozót állított rá, és úgy látszik, most azt hiszi, hogy úgy ismeri őt, mint a tenyerét. Ha a körülményei egy kicsit jobban érdekelnék, már rég tudná, hogy nem volt más választása, mint

hogyan eltarthatja magát és a gyereket.

Neki nem volt családja. Bár a nevelőszülei nagyon támogatóak voltak, tizennyolc évesen gyakorlatilag egyedül vágott neki az életnek. Caroline kivételével – akivel együtt nőttek fel a nevelőszülőknél – nem volt senki, akire támaszkodhattak volna, és ő már halott.

– Csak átmenetileg kevés a pénzem, mert hónapok óta fizetés nélküli szabadságon vagyok. Egyébként nincs anyagi gondom.

– Nálam Domenico sokkal több lehetőséget kap. Mindenből a legjobbat érdemli. Csak igent kell mondanod.

Most egyértelműen várakozás csillant Alessio szemében, ami nyomást gyakorolt Bethre.

– Nem várhatod el, hogy most azonnal választ adjak! Időre van szükségem, hogy átgondoljam.

– Ha az érzéseid Dom iránt olyan mélyek, mint ahogy állítod, akkor nem hiszem, hogy van min gondolkodni. Akarsz-e mindig része lenni az életének, vagy sem? Mindenesetre holnap visszatérek Milánóba, még hozzá a gyerekekkel együtt. Neked pedig el kell döntened, hogy velünk tartasz-e.

Beth betette Domot a babakocsihoz, majd hangos sóhajjal lerokadt a lakosztálya kanapéjára.

Miközben várta a kopogtatást az ajtón, amely azt jelentette, hogy távozik a palotából, mobiltelefonon írt a főnökének, Lucindának, hogy közölje vele: nem repül vissza a *White's Events* többi munkatársával.

Nem tudta rávenni magát, hogy felhívja. Túl kimerült volt.

Tényleg hozzá kell mennie Alessio Palvettihez?!

Mi más választása van? Vagy feleségül megy hozzá, vagy örökre elveszíti Domot.

Nyugtalanul pörgette a mobiltelefonján lévő fotóalbumot, amíg rátalált egy képre Domenicóról és Caroline-ról. A kép egy fesztiválon készült a házasságkötésük utáni hétvégén, amikor Caroline három hónapos terhes volt. Szerencsére még nem sejtette, hogy boldogságukat alig két hónappal később a halálos diagnózis fogja összetörni. Ez a rossz hír később arra ösztönözte, hogy megírja a végrendeletét, és Bethet jelölje meg születendő gyermeke gyámjaként.

Caroline-nak nem voltak vér szerinti rokonai, Domenico pedig kívülálló volt a családjában. Gyűlölte azt az erkölcsi kényszerzubbonyt, amelybe gyerekkorában belekényszerítették, mert megkövetelték tőle, hogy mások elvárásainak feleljen meg.

A saját gyermekeinek jobb sorsot szánt. Azt akarta, hogy kövessék az álmaikat. Semmiképpen sem szabad, hogy a pénz határozza meg az életüket, és azt higgyék, a családi üzlet többet ér, mint ők maguk.

Domenico szemében Alessio rosszabb volt, mint a többi Palvetti együttvéve. És Bethnek éppen hozzá kellene feleségül mennie...

Beth annak idején kicsit irigykedett a szerelemre, amely Caroline és Domenico között volt, de reményt is adott neki. Valahol ott van számára is az igazi: egy kedves, tisztességes férfi, akiben megbízhat, és akinek odaajándékozhatja a szívét.

De most már soha nem találja meg az igazit. A jövője szilárdan egy olyan férfi kezében van, aki megtestesíti mindazt, amit ő elutasít. Csapdába esik egy szerelem nélküli házasságban, ahol ő csak üzleti partner, és egyben az örökösök jövője szülőanyja.

Megszédült, amikor elképzelte, hogy ágyba bújik Alessióval annak érdekében, hogy megszülessenek ezek az örökösök. Még mindig friss volt benne az emlék, milyen csodálatos érzés volt a karjában lenni. És az álom, amit látott...

Gyűlölte Alessiót, amiért olyan vágyakat ébresztett benne, amelyekről korábban sejtelve sem volt. Ez a vonzalom soha nem jött volna létre, ha tudta volna, ki ez a férfi valójában.

Szomorúan bámulta a képet, és ujjával könnyedén végigsimított Caroline boldog arcán.

– Sajnálom. Alábecsültem Alessiót.

Talán tényleg az a legjobb, ha engedelmességek neki, mondta magának, és próbálta meglátni a helyzet jó oldalát. Dom gazdagságban nő fel, és mindene meglesz, ami ezzel együtt jár – olyan dolgok, amelyeket ő egyedülálló anyaként soha nem tudna megadni neki. Az Alessióval kötött házasság azt is jelentené, hogy Dom mellett lehet, beleszólhat a nevelésébe, és megtaníthatja neki

a saját értékrendjét.

Caroline meghozta a legnagyobb áldozatot, hogy megvédje Domot, és a legjobb életet biztosítsa neki. Az életét adta érte! Ehhez képest amit ő feláldoz, lényegében semmi. Csupán a saját jövőre vonatkozó tervei és a szabadsága, amit feladhat ezért az ártatlan kisfiúért.